Stealing Time

On August 22, 2015

Ia-ți angajamentul de a da viață aspectelor ascunse ale navigării într-o direcție nedeterminată, controlând admisibilitatea revenirii în punctul de plecare.

Scena vieții mele din tinerețe reprezenta o ciudată copie a celei în care aveam să-mi trăiesc viitorul, dintr-o ascunsă aplecare spre cercetarea analogiei între circuitele realului și nepătrunzătorului, prin convenție cu distribuția energiei mele de călător în spectrul finitudinii.

Nu am fost niciodată sigur de fenomenul acesta de deja-vu, de această senzație că am trăit deja ceea ce încă nu se întâmplase, în limitele unei cauze de emancipare, în concordanță cu marja de eroare de care am abuzat – pe care, tentant mi-am asumat-o integral în cele din urmă. „And I know I'm living out of line". Cred că interesul ce-l deșteaptă amintirea trecutului, memoria unei căutări a ceea ce am fost, care atrag atenția prin culorile vii ale sentimentalității cu care trăiesc fiecare clipă a prezentului, surprinde revelația unei alte realități decât aceea la care particip prin existența mea cotidiană.

Negreșit. Eram influențat de acea impetuozitate a cugetării, sub dubla presiune a sinelui încadrat în condițiile anteriorului și ulteriorului, prin rupere de real. Eram stârnit de nepotolita sete de cunoaștere proprie unui Francis Bacon în încercarea de a crea o teorie despre inducție sau o metodă de clasificare a științelor, numai din acea fascinație a zonelor încă neexplorate ale omenescului intrate sub arbitrajul științei. Mai mult decât atât, cedam inclinației mele către anticipare.

Practic, mă înfruptam din plăcerea firească de a gusta repausul intimității, ascunsele părți ale memoriei mele țâșnind ca o necesitate de ordinul gândirii într-un triumf luminos: „I'm stealing time from my own life."

Leadership: Cauți să afli semnificația existenței tale în revelația unui trecut care se încăpățânează să nu mai treacă, atribuindu-i o anumită prioritate în contextul permanentei confruntări cu ceea ce există imediat?

Important era crearea momentului de tensiune care se măsura în gol. Intram într-un film care se derula undeva în fața mea, în favoarea unui trecut care se dorea prelungit în conștiința actualității, a prezentului de care mă îndepărtam mereu, a viitorului de care nu mă credeam capabil să-l produc. Fără îndurerare vădită, mă detașam de mine însumi, ca un demon, ca un spirit fugar ce intră doar acolo unde găsește un loc liber de manifestare și expresie, în rândul intelectualității care experimentează tenebrele și încearcă să se ridice la lumină.

Într-un fel mă regăseam în rolul acelui pescuitor din *2000 de leghe sub mări* . Omul se scufunda în partea cea mai puțin adâncă a oceanului ținându-se cu picioarele de o piatră în formă de căpățână de zahăr, legată cu o funie de luntre. Asta era singura lui unealtă. Odată ajuns pe fund, la vreo cinci metri adâncime, se arunca în genunchi și-și umplea sacul cu scoici culese la întâmplare. Apoi urca, își golea sacul, trăgea sus piatra și reîncepea operația, care nu ținea mai mult de 30 de secunde.

Concret, în mintea mea nu exista decât una din aceste două alternative: plecarea sau rămasul, dusul sau întorsul, în afara duratei normale a timpului, „All the hours that God sends", într-o spartană ignorare a oricăror slăbiciuni de ordin rațional - numai pe una mă bizuiam, numai de ea țineam seama, în momentele ce altora li se părea că erau exagerări sau scorneli.

Leadership: Pui noi pietre de temelie la săvârșirea unei creații numite generic „living out of line”, efectuând o anumită operație de valorificare a experienței de reamintire de sine care te urmărește toată viața?

Chiar și acum, existența mea poartă semnificația unei interogări a trecutului din care încerc să lămuresc ce-i cu trecerea mea pe pământ. Este un fel de încercare de a da glas unei înțelegeri a prezentului în care nu-mi găsesc locul, luând parte la durerea, nemulțumirea sau contrariile unei realități care m-a dominat, m-a marcat și mi-a încărcat sufletul, din care trebuie să ies cumva mai puternic, mai complet, mai purificat.

Timpul este un sistem deschis de formare a omului, monitorizând evoluția sa de la subiectiv spre obiectiv, sau invers, care face un permanent schimb de date și de informație cu contextul în care el se află. Pe măsură de omul trece de la un nivel inferior la unul superior de cunoaștere, modul în care percepe lumea și interpretează situațiile de viață, în baza tendinței de a controla ceea ce i se întâmplă, se schimbă categoric. El începe să vadă lucrurile în lumina unei concepții științifice, nu doar în lumina unei expuneri individuale la diferiți factori de succes sau insucces.

A pune noi pietre de temelie la săvârșirea unei creații numite generic *living out of line* , efectuând, ca orice sistem, o anumită operație de valorificare a experienței de reamintire de sine care te urmărește toată viața, înseamnă să preiei din evoluția ta acele episoade care te-au luminat, inspirat, motivat, și să le adaptezi la un scenariu mai amplu, care presupune la extrem inclusiv o desprindere totală de felul în care ești tu.

Leadership: Meditezi asupra semnificației tale de ansamblu ca formă de călătorie în timp prin construirea unui prezent paralel și reevaluarea unui trecut cunoscut doar parțial datorită organizarea memoriei într-un demers arhetipal?

Atunci când afirm că leadershipul este totodată un instrument de măsurare al timpului folosit în scopul construirii unei identități mai bogate, evaluate prin formarea sinelui - încadrat în condițiile anteriorului și ulteriorului, încerc să reprezint de fapt reperele ideatice care survin în accesarea unei noi experiențe de utilizare a fenomenului „deja-vu”.

Dacă te agăți deseori de acea senzație că ai trăit deja ceea ce încă nu s-a întâmplat, datorată nepotolitei sete de cunoaștere, deja te afli cu un pas mai aproape de acel potențial de vizionar care te transformă dintr-un călător în spectrul finitudinii într-un manipulator al timpului. Cu cât cunoașterea atinge nivele mai profunde, cu atât mai ușor reușești să îți imaginezi tabloul fantastic cât mai real și, cum bine preciza cineva pe un blog, cu atât timpul tău de viață devine mai îndelungat.

Memoria se întemeiază într-un demers arhetipal atunci când dispui de mijloacele necesare recompunerii trecutului într-un prezent care continuă să fie subiectul examinărilor preferențiale ale unor variate modalități de definire a EU-lui prins între aventura cunoașterii pluriperspectivale și strânsoarea provocărilor emoționale.

Leadershipul are în vedere angajamentul omului de a da un înțeles totalizator aspectelor ascunse ale navigării într-o direcție nedeterminată și revenirea în punctul de plecare, într-un trecut de care niciodată nu se va putea desprinde fiindcă acolo se concentrează rădăcinile sale.

Stealing Time evidențiază acea existență a omului în afara timpului, obținută printr-o cunoaștere de tip „deja-vu”, născută din joacă, din creația și imaginația exersată.

Ca să conferi leadershipului o valoare în plus trebuie să iei in considerare fenomenul „dus-întors”: urmărește ceea ce apare când „ți se întâmplă să te reîntorci”, încât să faci lucrurile mai bine decât „data trecută”.

* Notă: Above Beyond feat. Richard Bedford – Stealing Time

Source: https://neculaifantanaru.com/stealing-time.html